

særlig Kasse og et særligt Bogholderi (M. Hage: Det kommer os ikke ved). Det ærede Medlem siger, at det kommer os ikke ved, men de ville dog have Ret til at forlange det, naar vi fik det, og deraf vilde følge naturligvis 7 eller 8 Bogholderier for det Hele; thi Finantsministeren for det hele Monarchi kunde dog ikke undvære et Bogholderi for det Særlige, han maatte dog kunne oversee Status ikke alene ved Aarets Ende, men ogsaa til enhver given Tid. Altsaa fik vi otte Bogholderier, og naar disse bleve indførte, saa tænker jeg, at det næste maatte være, at vi maatte have en Tægtskole, for at danne alle disse mange Bogholdere. Nei, jeg troer, at denne Idee be- roer paa en urigtig Opfattelse. Conseilspræsidenten, som Tilsynsmand med Finantsministeren for vore særlige Interesser, det kan tænkes, men det er Alt. Deraf følger, at han faaer en vis Ansvarlighed; men derfor kan den virkelige Finantsminister i og for sig dog aldrig blive ansvarlig med Hensyn til de særlige Finantsanliggender. Jeg indrømmer, at naar man først forudsætter, at en virkelig Udsondring af Kassen i fælles og særlig skal finde Sted, ja, saa maa det, som Fleertallet har villet, komme til Anvendelse; men dette er aldeles imod vor hele Statsordning. Følgen deraf vilde blive, at vi bleve Schweizercantoner eller amerikanske Fristater med en Congress, men deraf vilde atter følge, at de andre særlige Stater vilde være berettigede til at blive ligesaafuldt repræsenterede paa denne Congress som vi, saa at altsaa Slesvig og Holsteen hver for sig maatte have ligesaa mange Repræsentanter paa denne som vi. Dette vilde være Conse- quentsen af dette System og aldeles intet andet. Det vil være aldeles mod den hele Stats- ordning; men da vi nu ikke kunne forandre den, saa har jeg aldeles ingen Frygt for, at den foreslaaede Deling af Kassebeholdning og

Bogholderi vil kunne iværksættes. Jeg har kun villet udtale den ene simple Maade, hvor- paa det gaaer an ved en Regnskabsorden at ordne det Hele, og hvorledes det kan være meget rigtigt og begrundet at kræve, at en saadan Regnskabsordning indføres, og at det Forslag, som foreligger fra Mindretallet, dertil er stiftet. Jeg troer det er for tidligt at gjøre Oprør imod den Statsordning, som for saa Maaneder siden er blevet indført; jeg har ikke været med at give mit Bisald til den Fælles- forfatning, vi have faaet; men da den er kommet istand, saa fordrer jeg, at vi skulle respectere den; den Tid kan komme, da vi blive nødsagede til at gjøre Oprør; den kan komme snart, naar vi virkelig dele Kassebeholdningen, det kan da komme saavidt, at vi maae nægte Skatter, fordi der er brugt formange Penge til Fællesanlig- gender; men den vil formodentlig for altid blive fjern, naar der forbliver en fælles Finantsbe- styrelse, og naar vi ved Siden af den fælles Finantsbestyrelse i alt Fald sætte en Tilsyns- mand for det Særlige. Det er jo ogsaa alt det, som Mindretallets Forslag gaaer ud paa; jeg troer, at det er det eneste praktiske og bru- gelige, og det skal jeg anbefale og understøtte.

Formanden: Jeg forudsætter, at den ærede Rigsdagsmand brugte Ordet „Oprør“ i en anden Betydning end andre Mennesker; thi hvad her foreslaaes, kan ikke betragtes som Oprør.

Tiemroth: Det var kun som en An- tydning af, at der ved det Foreslaaede vilde bevirkes en Forandring af den hele bestaaende Statsordnings-Idee, og forsaavidt har den ærede Formand Ret i, at jeg brugte det i en noget anden Betydning end den sædvanlige.

Formanden: Ja, saa ere vi enige; jeg vilde kun have en Forklaring.

Tiemroth: Ja, jeg tog blot Ordet i figurlig Betydning.